

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8792/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Милисав Курмазовић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., ВВ из села ... и ГГ из села ..., чији је заједнички пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/22 од 17.11.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/22 од 17.11.2022. године у ставу трећем изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 680/19 од 21.12.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да заоставштину покојног ДД, бившег из ..., чине катастарсте парцеле са обимом удела како је ближе одређено у овом ставу изреке, што су тужени ББ и ВВ дужни признати и трпети да исте буду предмет расправљања у оставинском поступку пред Основним судом у Пожеги О 804/2016. Ставом другим изреке, утврђено је да заоставштину покојног ДД чине непокретности са уделом од 53 %, које су ближе наведен у овом ставу изреке, што су тужени ББ и ВВ дужни признати и трпети да исте буду предмет расправљања у наведеном оставинском поступку. Ставом трећим изреке, утврђено је да тужилца има право својине са уделом од 47% на непокретностима ближе одређеним у овом ставу изреке, по основу стицања у брачној заједници са сада пок. ДД, што су тужени ББ и ВВ дужни признати и дозволити да се тужилца упише као власник. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у односу на тужену ГГ. Ставом петим изреке, обавезни су тужени ББ и ВВ да тужилци исплате трошкове спора у износу од 247.220,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, обавезана је тужилца да туженој ГГ исплати трошкове спора у износу од 1.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 842/22 од 17.11.2022. године, укинута је првостепа пресуда и пресуђено тако што је утврђено да заоставштину покојног ДД чине катастарсте парцеле са обимом удела како је ближе одређено у овом делу изреке, што су тужени ББ и ВВ дужни признати и трпети да исте буду предмет

расправљања у оставинском поступку пред Основним судом у Пожеги О 804/2016, да заоставштину покојног ДД чине непокретности са уделом од 53 % које су ближе одређене у овом делу изреке и утврђено је да тужиља има право својине са уделом од 47% на тим непокретностима по основу стицања у брачној заједници са пок. ДД, што су тужени ББ и ВВ дужни признати и дозволити да се тужиља упише као власник. Ставом другим изреке, обавезани су тужени ББ и ВВ да тужиљи исплате трошкове спора у износу од 254.790,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој ГГ исплати трошкове спора у износу од 1.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења о трошковима поступка из става трећег изреке другостепене пресуде, тужена ГГ је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене одредаба Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом се побија другостепено решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући наведено у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, којим је одлучено о споредном тражењу, то ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се побија. Чињеница да је другостепени суд укинуо првостепену пресуду и одлучио о трошковима поступка као споредном тражењу не утиче на дозвољеност ревизије, која се у овом случају не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**